

Thông Tin Liên Lạc

Cha Cassius Correya, SDB
(Lm Chánh xứ)
ĐT: 0435 318 935

Virginia Carter (Thư ký)
ĐT Văn Phòng Giáo Xứ: (03) 9481 7333
Email: office@olsc.org.au
Website: www.olsc.org.au

Trương mục tài khoản Giáo Xứ
Our Lady of the Southern Cross Parish
BSB: 083347
Account Number: 16647 1224

Cộng Đoàn St. Joseph (Thánh Giuse) (1862)

46 Otter Street, Collingwood Victoria
Đình Xuân Hoàng (BĐ VN) – 0411 453 153
Châu Xuân Hùng (Tiếng Anh) - 0411 806 848

Giờ Lễ: St. Joseph (Thánh Giuse):

Ngày thường: 8:30am (Tiếng Anh/Tiếng Việt)
Thứ Bảy: 6:00pm (Tiếng Anh)
Chúa Nhật: 9:00am (tiếng Việt)

St. John (Thánh Gioan):

Thứ 3 đến 6: 9:15am (Tiếng Anh)
Thứ 7: 8:30am và 6:00pm (Tiếng Anh)
Chúa Nhật 9 giờ sáng (Tiếng Ý),
11 giờ sáng & 5g chiều (Tiếng Anh)

Lãnh Nhận Các Bí Tích

Bí Tích Rửa Tội: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hôn Phối: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hòa Giải: Xin quý ông bà gặp một linh mục trước Thánh Lễ để xin hẹn giờ để được giải tội

Bí Tích Rửa Lễ Lân Đầu và Thêm Sức: Giáo Xứ giúp các học sinh ở các trường công được chuẩn bị lãnh nhận hai Bí Tích. Xin quý ông bà gọi điện thoại đến văn phòng Giáo Xứ để biết thêm thông tin.

Linh mục Chánh xứ

Xin liên lạc với Văn Phòng Giáo Xứ để gặp Cha Chánh xứ Cassius tại văn phòng nhà thờ Thánh Gioan Tây Giã - Clifton Hill trong giờ làm việc từ 10 giờ sáng tới 4 giờ chiều các ngày trong tuần.

Giáo Xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Thánh Gioan Hoan Chúa Nhật Thứ 19 Thường Niên- 9/08/2026

Thông Báo

1. Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC THÁNG 8

Cho việc loan báo Tin Mừng tại phố thị.

Chúng ta hãy cầu nguyện để tại các thành phố lớn, nơi thường bị bao trùm bởi sự vô danh và cô đơn, chúng ta tìm ra những cách thức mới để loan báo Tin Mừng, khám phá những con đường sáng tạo để xây dựng cộng đoàn.

Kính cầu cho ơn Thiên triệu

Lạy Chúa Giêsu / Xin hãy mở rộng tầm mắt của đoàn thanh thiếu niên nam nữ / để họ nhìn thấy cánh đồng truyền giáo bao la / trong đó biết bao người đang âm thầm đi tìm ánh sáng chân lý / để họ mau mắn đáp lại lời Chúa mời gọi / trở nên muối đất / và ánh sáng thế gian / hầu tiếp tục sứ mệnh cứu thế của Chúa ở giữa trần gian. Lạy Chúa / xin làm cho lời mời gọi tràn đầy tình yêu này / vang dội đến nhiều tâm hồn trong trắng quảng đại / thúc đẩy họ tìm kiếm đời sống trọn lành Phúc Âm / tận tâm phục vụ Hội Thánh và mọi người đang cần đến họ. Amen.

2. ĐÓNG GÓP CHO GIÁO XỨ VÀ CỘNG ĐOÀN

Chúa Nhật: 2/8

Đợt 1: \$728.9

Đợt 2: \$350.7

Xin chân thành cảm ơn quý ông bà và anh chị em. Xin quý vị tiếp tục quảng đại đóng góp cho giáo xứ và cộng đoàn chúng ta.

3. Mừng Lễ Đức Maria hồn xác lên trời

Trọng thể mừng Mừng Lễ Đức Maria hồn xác lên trời.

Thứ Bảy, Ngày 15 Tháng 8

Lúc 9.00 Sáng

Tại Nhà thờ Thánh Giuse Collingwood.

4. Chương trình gây quỹ của Đức Tổng Giám mục 2026

Chương trình gây quỹ của Đức Tổng Giám Mục 2026 đã chính thức được khởi động. Kính mời quý cộng đoàn quảng đại cân nhắc đăng ký đóng góp một lần hoặc hàng tháng để hỗ trợ các hoạt động mục vụ thiết yếu của Tổng Giáo phận Melbourne.

Các tờ thông tin giới thiệu về chiến dịch được đặt tại bàn thông tin phía cuối nhà thờ để quý vị tìm hiểu thêm. Hình thức đóng góp trực tuyến (qua chuyển khoản trực tiếp hoặc thẻ tín dụng) bằng cách quét mã QR là phương thức an toàn và được khuyến khích sử dụng. Ngoài ra, quý vị cũng có thể đóng góp bằng phong bì của chương trình đã được phát, hoặc đóng góp tiền mặt ẩn danh trực tiếp vào giò quyền góp trong các Thánh lễ vào những cuối tuần diễn ra chiến dịch.

LỜI CHÚA

Chúa Nhật Thứ 19 Thường Niên

Bài Đọc 1 I V 19,9a.11-13a

Hãy đứng trên núi trước mặt Đức Chúa.

Bài trích sách các Vua quyển thứ nhất.

Khi ngôn sứ Ê-li-a tới núi Khô-rép là núi của Thiên Chúa, ông vào một cái hang và nghỉ đêm tại đó. Có lời Đức Chúa phán với ông: “Hãy ra ngoài và đứng trên núi trước mặt Đức Chúa. Kia Đức Chúa đang đi qua.” Gió to bão lớn xé núi non, đập vỡ đá tảng trước nhan Đức Chúa, nhưng Đức Chúa không ở trong cơn gió bão. Sau đó là động đất, nhưng Đức Chúa không ở trong trận động đất. Sau động đất là lửa, nhưng Đức Chúa cũng không ở trong lửa. Sau lửa có tiếng gió hiu hiu. Vừa nghe tiếng đó, ông Ê-li-a lấy áo choàng che mặt, rồi ra ngoài đứng ở cửa hang.

Bài Đọc 2: Rm 9,1-5

Giả như vì anh em, mà tôi có bị nguyên rủa, thì tôi cũng cam lòng.

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

Thưa anh em, có Đức Ki-tô chứng giám, tôi xin nói sự thật, tôi không nói dối, và lương tâm tôi, được Thánh Thần hướng dẫn, cũng làm chứng cho tôi rằng: lòng tôi rất đối ưu phiền, và đau khổ mãi không ngơi. Quả vậy, giả như vì anh em đồng bào của tôi theo huyết thống, mà tôi có bị nguyên rủa và xa lìa Đức Ki-tô, thì tôi cũng cam lòng. Họ là người Ít-ra-en, họ đã được Thiên Chúa nhận làm con, được Người cho thấy vinh quang, ban tặng các giao ước, lề luật, một nền phụng tự và các lời hứa; họ là con cháu các tổ phụ; và sau hết, chính Đức Ki-tô, xét theo huyết thống, cũng cùng một nòi giống với họ. Người là Thiên Chúa, Đáng vượt trên mọi sự. Chúc tụng Người đến muôn thuở muôn đời. A-men.

Tin Mừng: Mt 14,22-33

Xin Ngài truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài.

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

Sau khi dân chúng được ăn no nê, Đức Giê-su liền bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người lên núi riêng một mình mà cầu nguyện. Tối đến Người vẫn ở đó một mình. Còn chiếc thuyền thì đã ra xa bờ đến cả mấy cây số, bị sóng đánh vì ngược gió. Vào khoảng canh tư, Người đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ. Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hốt bảo nhau: “Ma đấy!”, và sợ hãi la lên. Đức Giê-su liền bảo các ông: “Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!” Ông Phê-rô liền thưa với Người: “Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài.” Đức Giê-su bảo ông: “Cứ đến!” Ông Phê-rô từ thuyền bước xuống, đi trên mặt nước, và đến với Đức Giê-su. Nhưng thấy gió thổi thì ông đâm sợ, và khi bắt đầu chìm, ông la lên: “Thưa Ngài, xin cứu con với!” Đức Giê-su liền đưa tay nắm lấy ông và nói: “Hỡi kẻ kém lòng tin! Sao lại hoài nghi?” Khi thấy trò đã lên thuyền, thì gió lặng. Những kẻ ở trong thuyền bái lạy Người và nói: “Quả thật Ngài là Con Thiên Chúa!”

CHIA SẺ LỜI CHÚA

CHÚA GIÊSU ĐẾN GIỮA SÓNG GIÓ CUỘC ĐỜI

(I V 19:9a.11-13a; Rm 9:1-5; Mt 14:22-33)

Sóng gió luôn luôn xảy ra trong cuộc sống mỗi người chúng ta. Khi gặp sóng gió, chúng ta thường sợ hãi và trong sóng gió, nhiều khi chúng ta trách Chúa vì để

THÔNG TIN GIÁO HỘI

Giáo xứ Mễ Du kêu gọi cầu nguyện và tha thứ sau khi tượng Đức Mẹ bị xúc phạm

Sau khi một tượng Đức Mẹ bị xúc phạm và bàn thờ ngoài trời của Nhà thờ Thánh Giacôbê bị đốt cháy, giáo xứ Mễ Du (Medjugorje) ở Bosnia và Herzegovina kêu gọi các tín hữu tha thứ và cầu nguyện, đừng lấy ác báo ác.

Trong đêm 27 sáng 28/7/2026, một đối tượng chưa được xác định đã tưới chất dễ cháy và phóng hỏa bàn thờ ngoài trời của nhà thờ thánh Giacôbê, gây thiệt hại nặng nề. Một tượng Đức Mẹ bị bôi bẩn và viết nhiều dòng chữ mang tính xúc phạm.

Trong thông cáo chính thức, Văn phòng Giáo xứ Mễ Du cho biết các công việc dọn dẹp và sửa chữa đã được tiến hành ngay lập tức để các khu vực bị hư hại sớm trở lại tình trạng thích hợp cho việc cầu nguyện và cử hành phụng vụ. Đền thánh vẫn mở cửa đón tiếp các khách hành hương như thường lệ.

Thay vì đáp trả bằng sự giận dữ, giáo xứ mời gọi các tín hữu đón nhận biến cố đau buồn này trong tinh thần Tin Mừng qua cầu nguyện, ăn chay và tha thứ. Thông cáo viết: “Chúng ta hãy cầu nguyện cho sự hoán cải tâm hồn của những người đã thực hiện hành vi này, xin Chúa chạm đến họ bằng ân sủng của Người và dẫn họ trở về con đường thiện lành”.

Giáo xứ cũng bày tỏ nỗi đau buồn trước vụ việc, đồng thời cảm ơn tất cả những người đã góp phần gìn giữ đền thánh luôn là nơi gặp gỡ Thiên Chúa, nơi của hòa bình và là nơi Đức Trinh Nữ Maria, Nữ Vương Hòa Bình, được tôn kính.

Kết thúc thông cáo, Văn phòng Giáo xứ mời gọi mọi người cầu nguyện cho hòa bình trong tâm hồn mỗi người, nhắc lại lời mời gọi không ngừng của Đức Mẹ Mễ Du là trở thành những người kiến tạo hòa bình. Theo giáo xứ, chính biến cố đau buồn này có thể trở thành cơ hội khuyến khích các tín hữu sống cách mạnh mẽ hơn sứ điệp của Đức Mẹ: không lấy sự dữ đáp trả sự dữ, nhưng làm chứng bằng đời sống yêu thương, tha thứ và hy vọng.

Mễ Du (Medjugorje) là một làng nhỏ thuộc Cộng hòa Bosnia và Herzegovina, nơi có sự kiện là từ ngày 24/6/1981, Đức Mẹ được cho là đã hiện ra với 6 thiếu niên Công Giáo Croát và sự kiện này còn tiếp tục. Giáo quyền địa phương và Tòa Thánh đã lần lượt thiết lập các Ủy ban điều tra từ lâu, nhưng cho đến nay chưa có tuyên bố chính thức nào về tính chất siêu nhiên của các cuộc hiện ra. Mỗi năm có hàng triệu tín hữu đến hành hương tại Mễ Du.

(Nguồn: Vaticannews)

chúng ta chèo chống một mình. Có khi chúng ta bỏ Chúa vì khi cần Ngài chúng ta không thấy Ngài ở đâu. Tuy nhiên, khi nhìn lại, chúng ta nhận ra rằng Chúa luôn ở bên cạnh chúng ta. Tâm tình này cũng được đức cô giám mục Giuse Vũ Duy Thống diễn tả trong bài hát DẤU CHÂN: “*Hôm nao, thấy dấu chân dãi: Đó là Chúa đi bên tôi. Hôm nào còn một dấu chân thôi: Là bởi vì Chúa ẩm tôi lên rồi.*” Thật vậy, sự hiện diện của Chúa thật âm thầm nhẹ nhàng đến nỗi nếu không nhạy bén với sự hiện diện của Ngài, chúng ta sẽ không nhận ra Ngài đang ở bên hoặc bằng âm chúng ta trên tay.

Bài đọc 1 trình bày cho chúng ta việc Êlia tới núi Khô-rép là núi của Thiên Chúa để gặp Ngài. Như chúng ta biết, theo truyền thống Kinh Thánh, núi là biểu tượng của nơi gặp gỡ giữa Thiên Chúa với con người và cũng là nơi Thiên Chúa mặc khải chính mình và kế hoạch yêu thương của Ngài để cứu độ con người. Trong sự kiện trên núi Khô-rép, Đức Chúa sẽ đi ngang qua để ông Êlia được diện kiến: “Hãy ra ngoài và đứng trên núi trước mặt Đức Chúa. Kìa Đức Chúa đang đi qua. Gió to bão lớn xé núi non, đập vỡ đá tảng trước nhan Đức Chúa, nhưng Đức Chúa không ở trong cơn giận dữ. Sau đó là động đất, nhưng Đức Chúa không ở trong trận động đất. Sau động đất là lửa, nhưng Đức Chúa cũng không ở trong lửa. Sau lửa có tiếng gió hiu hiu. Vừa nghe tiếng đó, ông Êlia lấy áo choàng che mặt, rồi ra ngoài đứng ở cửa hang” (1 V 19: 11-13a). Những lời trên chỉ rõ Đức Chúa không ở trong những gì [vĩ đại] làm lay động vũ trụ như bão lớn, động đất hoặc lửa. Đức Chúa đến trong tiếng gió nhẹ hiu hiu. Chi tiết này cho thấy để nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa, chúng ta phải rất nhạy bén với cách thức Ngài đến trong cuộc đời của mình. Nói cách khác, Thiên Chúa hiện diện trong sự âm thầm, đơn sơ và thuần khiết.

Thánh Phaolô trong bài đọc 2 tỏ ra đau lòng vì những người đồng bào, cùng là con cháu các tổ phụ mà từ đó Đức Kitô đến với nhân loại lại không nhận ra thân phận cao quý của mình là “được Thiên Chúa nhận làm con.” Thánh Phaolô đã chấp nhận nhiều đau khổ và khó khăn để họ nhận ra điều này: “Quả vậy, giả như vì anh em đồng bào của tôi theo huyết thống, mà tôi có bị nguyên rủa và xa lìa Đức Kitô, thì tôi cũng cam lòng. Họ là người Israel, họ đã được Thiên Chúa nhận làm con, được Người cho thấy vinh quang, ban tặng các giao ước, lề luật, một nền phụng tự và các lời hứa; họ là con cháu các tổ phụ; và sau hết, chính Đức Kitô, xét theo huyết thống, cũng cùng một nòi giống với họ. Người là Thiên Chúa, Đấng vượt trên mọi sự. Chúc tụng Người đến muôn thuở muôn đời” (Rm 9:3-5). Qua những lời này, Thánh Phaolô cũng nhắc nhở cho chúng ta biết phẩm giá cao quý của mỗi người. Chúng ta không đơn giản là những “tạo vật yếu đuối.” Chúng ta là những người con của Thiên Chúa. Nhiều lần chúng ta đã quên căn tính và phẩm giá cao quý của mình để rồi sống một lối sống không xứng đáng với ơn gọi của mình. Cuộc sống chúng ta

là một bài ca chúc tụng Thiên Chúa. Hãy sống thế nào cho xứng đáng với ơn gọi cao quý ấy.

Bài Tin Mừng hôm nay thuật lại cho chúng ta sự kiện xảy ra sau khi hoá bánh ra nhiều cho mọi người ăn và ai cũng được ăn no nê [mà chúng ta đã nghe trong bài Tin Mừng Chúa Nhật trước]. Chúa Giêsu hướng dẫn các môn đệ xuống thuyền và chính Ngài cũng chịu trách nhiệm giải tán dân chúng. Điều này cho thấy, Chúa Giêsu là nhân vật chính của toàn bộ câu chuyện: Ngài quy tụ và Ngài sai mọi người đi đến nơi Ngài muốn họ đến [kể về nhà, người đi ra vườn, kẻ đi làm trong văn phòng, v.v.]. Một cách cụ thể, bài Tin Mừng hôm nay thuật lại sự kiện Chúa Giêsu đi trên mặt nước. Câu chuyện này cũng được Thánh Máccô (6:45-52) và Thánh Gioan (6:15-21). Câu chuyện bắt đầu với việc kể ra những hoạt động của Chúa Giêsu sau phép lạ hoá bánh ra nhiều: “Sau khi dân chúng được ăn no nê, Đức Giêsu liền bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người lên núi riêng một mình mà cầu nguyện. Tôi đến Người vẫn ở đó một mình. Còn chiếc thuyền thì đã ra xa bờ đến cả mấy cây số, bị sóng đánh vì ngược gió. Vào khoảng canh tư, Người đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ” (Mt 14:22-25). Những lời này giới thiệu những sự kiện sẽ xảy ra sau khi Chúa Giêsu lên thuyền và cùng với các môn đệ đi qua bờ bên kia, đó là địa hạt của dân ngoại. Chúng ta thấy Chúa Giêsu chính là người giải tán đám đông chứ không phải các môn đệ vì họ là dân chiên thuộc về Ngài. Ngài sai họ về nhà của mình, còn Ngài thì “về nhà” của mình để gặp gỡ Cha của Ngài trong giây phút cầu nguyện. Đời sống cầu nguyện của Chúa Giêsu chính là khuôn mẫu cho người Kitô hữu. Ngoài những thời khắc cầu nguyện chung cùng với cộng đoàn, người Kitô hữu được mời gọi dành những khoảng thời gian tĩnh lặng trong việc cầu nguyện cá nhân cùng với thiên nhiên trước Thiên Chúa. Chính trong khi cầu nguyện, Chúa Giêsu nhìn thấy chiếc thuyền của các môn đệ bị sóng đánh và Ngài đã đến với họ. Trong bối cảnh này, gió mạnh ám chỉ đến những mãnh lực chống đối của thế gian. Hình ảnh Chúa Giêsu đi trên mặt nước đến với các môn đệ chỉ rõ Ngài có quyền năng trên các mãnh lực chống đối của thế gian. Ở đây chúng ta thấy có sự ảnh hưởng truyền thuyết của người Canaan và của Cựu Ước, đó là Đức Chúa chiến thắng sóng biển của sự chết (x. Tv 77:19; Job 9:8; 38:16; Is 43:16). Tất cả những chi tiết trên nhắc chúng ta về việc Chúa Giêsu có quyền năng trên tất cả những mãnh lực của sự dữ, ngay cả sự chết. Những sóng gió trong cuộc sống của chúng ta

Khi Chúa Giêsu đến trong lúc giông bão, các môn đệ không nhận ra Ngài, nhưng Chúa Giêsu trấn an họ là chính Ngài luôn bên cạnh họ trong những lúc khó khăn trong cuộc sống: “Thầy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hốt báo nhau: ‘Mà đây!’ và sợ hãi la lên. Đức Giêsu liền bảo các ông: ‘Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!’” (Mt 14:26-27). Các môn đệ đã không nhận ra Chúa Giêsu trong đêm bão giông của cuộc sống. Nỗi sợ hãi đã làm họ mất niềm tin vào Chúa Giêsu. Nhưng

Chúa Giêsu trấn an họ, để họ không còn sợ hãi mà tin vào Ngài. Đây chính là điều Chúa Giêsu làm cho các môn đệ, đó là trấn an họ khi họ sợ hãi. Ngài khẳng định với họ rằng: “Chính Thầy đây!” những lời này chỉ rõ việc Chúa Giêsu chia sẻ trong quyền năng Thiên Chúa để cứu con người (x. Tv 18:17-18; 144:7; Xh 3:14; Is 43:10; 51:12). Nhiều lần Chúa Giêsu cũng đến với chúng ta trong những giông bão cuộc đời. Chúng ta cũng đã từng không nhận ra Ngài. Nhưng tiếng Ngài luôn vang lên nói chúng ta đừng sợ. Đừng sợ sóng gió trong cuộc sống, vì Chúa Giêsu luôn ở bên chúng ta, cầu nguyện cho chúng ta trong những lúc đó.

Câu chuyện chuyển từ phản ứng của các môn đệ đến phản ứng của một mình Thánh Phêrô trước sự kiện Chúa Giêsu đi trên mặt nước. Chúng ta viết lại cuộc đối thoại này như sau:

Phêrô: “Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài.”

Chúa Giêsu: “Cứ đến!”
[*Ông Phêrô từ thuyền bước xuống, đi trên mặt nước, và đến với Đức Giêsu. Nhưng thấy gió thổi thì ông đâm sợ, và khi bắt đầu chìm*]

Phêrô: “Thưa Ngài, xin cứu con với!”
Chúa Giêsu [*liền đưa tay nắm lấy ông*]: “Hỡi kẻ kém lòng tin! Sao lại hoài nghi?”

Thánh Máttêu đã thêm vào cuộc đối thoại này (câu 28-31) nhằm mục đích nói lên vị trí cao trọng của Phêrô. Hành động của Phêrô không có ý nghĩa gì trừ khi chúng ta liên kết nó với một tình yêu được thúc đẩy và một đức tin bị yếu đi vì nghi ngờ. Các yếu tố đặc trưng và cá nhân độc nhất vô nhị quyết định vào nhau ở đây (x. Ga 20:28-29).

Câu chuyện trở lại với các môn đệ, những người trong thuyền: “Khi thầy trở đã lên thuyền, thì gió lặng. Những kẻ ở trong thuyền bái lạy Người và nói: ‘Quả thật Ngài là Con Thiên Chúa!’” (Mt 14:32-33). Khi đã thấy Chúa Giêsu làm cho sóng lặng, các môn đệ hiểu được Ngài được chia sẻ trong quyền năng của Thiên Chúa nên đã “bái lạy” Ngài, đây là hành vi tôn thờ và tuyên xưng rằng Ngài là Con Thiên Chúa. Chi tiết này trái ngược với kết thúc của Thánh Máccô, ở đây các môn đệ đã hiểu và tin; họ đã tiên báo trước lời tuyên xưng của Phêrô trong 16:16. Tóm lại, toàn bộ câu chuyện liên quan đến phép lạ về thiên nhiên và được xếp loại như là một sự hiển linh qua việc chế ngự mãnh lực của biển khơi. Câu chuyện này giống với câu chuyện làm biển lặng trong 8:18-27. Theo các học giả Kinh Thánh, đây chính là dự ngôn nói về Giáo Hội bị bao vây và bị biểu tượng của một đức tin vững mạnh, đi ra khỏi vùng chưa biết, nhưng có thể bị tổn thương. Chi tiết này nhắc nhở chúng ta rằng trong sóng gió cuộc đời, dù có bị tổn thương, nhưng hãy vững tin vào Chúa luôn.

(Lm Anthony Nguyễn Ngọc Dũng SDB)